KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

URHO KIERIMO Vastaava päätoimittaja Turku, puh. 11 490	RURIK PITKÄNEN Toimitussihteeri Liisankatu 27, E 10 • Puh. 38 154

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa • Hinta 30 markkaa koko vuodelta

N:o 8 Elokuu	Postisiirtotili N:o 6825	1945 50. vuosikerta

Suomen metsistä

Kirj. metsänhoitaja Hugo Roos,
suoment. op. Elsie Roos.

Entisinä aikoina oli kauppa-arvoa vain järeillä masto- ja tukkipuilla, ja sekin vain sellaisilla seuduilla, joista puut voitiin kuljettaa satamiin tai jokien ja koskien varsilla sijaitseviin vesisahoihin. Pienemmät puut kelpasivat ainoastaan tervanpolttoon johon vain mänty soveltui. Höyrysahojen yleistymisen jälkeen vasta alkoivat tukkien mitat pienentyä ja uittoväylien rakentamisen kautta metsä sai kauppa-arvoa kaukaisillakin seuduilla. Sitten seurasi kaivospropsin vienti 1800-luvun viimeisillä vuosikymmenillä. Varsinkin Pohjanmaalla tämä kävi metsille melkein kohtalokkaaksi. Se pienmetsä, mikä sahoilta oli jäänyt tai joka oli kasvanut tervanpolton loputtua, sittenkun rautaiset höyrylaivat olivat syrjäyttäneet puiset purjelaivat valtamerien rahtimarkkinoilta hakattiin paljaaksi kaivospropseiksi. Sisämaassa aikaansaivat selluloosa- ja paperiteollisuus suuren muutoksen nostamalla pienmetsän arvoa. Siihen asti kun maan vaneeriteollisuus v. 1912 alkoi ei koivulla ollut käyttöarvoa muuten kuin polttopuuna, mutta nyt se äkkiä muuttui hyvin kysytyksi puulajiksi. Viimeinen muutos tuli kuorma-auton käytäntöön ottamisesta. Sen avulla saattoi polttopuita kuljettaa kaukaisimmiltakin seuduilta. Halkoja ei voida uittaa, niinkuin paperipuita ja propseja.

Tekniikan yhä edistyessä ja puutavarateollisuutemme laajennuttua nykyiseen mittaansa, olemme tulleet siihen, että käytännöllisesti katsoen kaikilla puilla, joita metsissämme on, on kauppa-arvonsa.

Jos nyt tiedämme, miten meidän on hoidettava metsämme, on seuraava kysymys oleva: minkälainen metsiemme tila nyt todellisuudessa on? Huolellista hoitoa, sellaista, joka edellyttää monenlaisia kustannuksia, on vain lyhyen ajan voitu antaa metsillemme siksi, että vasta viime aikojen teollisuus on antanut metsillemme sen kauppa-arvon, mikä sillä tulee olla, että tällaiset hoitomenetelmät kannattaisivat. Siksi havaitsemme nykypäivinä paljon puutteita maamme metsissä, joten niiden kasvu tai tuotto ei lähimainkaan nouse siihen, mihin se metsämaittemme tuottokykyyn katsoen oikeastaan pitäisi nousta. Tilanne on paras maamme etelä- ja lounaisosissa, joissa kansa yleensä on hyvin toimeentulevaa, eikä siksi ole tarvinnut hakata metsiä niin paljon.

Maan itäosissa on laajalle levinnyt kaskenpoltto lyönyt leimansa metsiin. Kaskenpolton kautta kuusi on häädetty pois ja sen tilalle tullut mänty, koivu ja harmaaleppä. Nämä lehtimetsät ovat usein huononlaista laatua, eivätkä anna lähimainkaan sitä arvotuottoa, jota puhtaat havu- tai sekametsät antaisivat. Karjalan kannaksella, jossa maa on jaettu moniin pieniin palstoihin, on suurin osa koko metsän tuotosta tarvittu kotikäyttöä varten. Samanaikaisesti on huomattava kaivospropsien ja muitten pienpuutavarain vienti kuluttanut näitä metsiä arveluttavassa määrässä. Nyt viimeksi ovat sotatoimet ja Moskovan rauhan ajan suuret metsäpalot vielä tuhonneet näitä metsiä. Jossain määrin muistuttaa metsätilanne tilannetta Pohjanmaalla, sillä täälläkin on kaivospropsin vienti pahasti runnellut niitä nuoria metsiä, jotka olivat nousseet 1800-luvun tervaspuuhakkuiden sekä laajojen metsäpalojen jälkeen. Nämä metsäpalot olivat usein tuhopolttoja, joita sytytettiin laittomien hakkuiden salaamiseksi ja parempien karjanlaitumien hankkimiseksi, sillä laajoilla alueilla kasvoi, ennenkuin uusia männyn- ja koivun taimia kerkisi nousta, runsaasti ruohoa.

Pohjois-Suomen metsät ovat pääasiassa valtion omistamia ja niitä hoitaa metsähallitus. Nämä metsät ovat yleensä hyvin vanhoja ja toistuneet hakkuut ovat niistä vähentäneet huomattavan osan alkuperäisestä tukkipuuvarastosta. Laajat alueet odottavat siksi uudistamistoimenpiteitä. Siellä on kuitenkin suuria aloja, joissa kasvaa kehityskelpoista metsää.

Maamme metsien yleisestä tilasta osoittaa viimeinen valtakunnan metsien arviointi, että meillä on vain 15 %, jota tuottoonsa nähden voi pitää hyvänä, 50 % tyydyttävänä ja kokonaista 35 % epätyydyttävänä. Muutamia % on hävitettyjä metsiä.

Kaikki nämä maamme metsiä koskevat tosiasiat osoittavat selvästi, että meillä on hyvin suuret mahdollisuudet huomattavasti kehittää ja vaurastuttaa maamme hyvinvointia saattamalla koko laaja metsäalamme täyteen tuottokuntoon. Yksistään huolehtimalla siitä, ettei metsissämme olisi tarpeettomia aukkoja tai liian harvaksi hakattuja metsiköitä, niin että keskitiheys, oltuaan 0,7, nostettaisiin 0,9, nousisi vuotuinen kasvu noin 10 milj. kuutiometrillä, jonka arvo olisi 1500 milj. mk. Samalla tarjoutuisi työmahdollisuuksia huomattavalle määrälle työmiehiä ja ansaitsemismahdollisuuksia sekä metsissä että tehtaissa.

Tässä on kosketeltu uutta näkökohtaa metsiemme merkityksestä maallemme. Voimme hyvin sanoa, että metsän varsinainen arvo on siinä, että se luo työmahdollisuuksia ja mitä pitemmälle metsätuotteiden jalostus ulottuu, sitä useampia työmahdollisuuksia syntyy, samalla kun jalostettujen tuotteiden arvo nousee ja tekee meille mahdolliseksi tarvitsemiemme tavaroiden vaihdon ulkomailta. Yhden paperiksi jalostetun puutavarakuutiometrin arvo nousee yli 10-kertaiseksi ja tekosilkiksi jalostettuna noin 100-kertaiseksi.

Ketä tämä metsän arvon nouseminen hyödyttää? Etupäässä metsänomistajaa, joka metsätuotteittensa myynnissä saa laskea hyväkseen määrätyn kantorahan, s.o. se puhdas voitto, joka jää, kun hakkuu- ja ajokustannukset on vähennetty myyntihinnasta. Hakkuusta ja ajosta kertyy huomattavia tuloja niitten suorittajille. Suurin osa teollisuudessa käytettävästä raakapuusta kuljetetaan tehtaisiin uittamalla, josta uittotyöläiset saavat kesäisin elatuksensa. Muissa tapauksissa puutavara ajetaan jonkun maantien varteen, josta se edelleen kuljetetaan autoilla tai joissakin tapauksissa vielä rautateitsekin tehtaisiin. Kaikki nämä työvaiheet tarjoavat uusia ansiotilaisuuksia.

Sitten seuraa varsinainen jalostus tehtaissa joko puolivalmisteiksi tai valmiiksi tavaraksi.

Edellisiin kuuluu n.k. sahatavara, kuten esim. lankut ja laudat, joita käytetään rakennustarpeiksi. Sama koskee vaneeria, jota osaksi käytetään pakkauslaatikoiksi, mutta paljon myös huonekaluteollisuudessa ja huoneiden sisustamisessa. Edelleen on selluloosa, jota jalostetaan eri paperilajeiksi, mutta joka nyt sodan aikana on saanut merkitystä korvikerehuaineena niukan heinäsadon jatkoksi. Niinkuin aikaisemmin olemme maininneet, on puu myös tekosilkin valmistuksen raaka-aine, ja siihen tarvitaan silkkikehräämöt ja kutomot. Savutonta ruutia, erilaisia lakkoja, kelmua ja useanlaisia muita tarvikkeita valmistetaan myös selluloosasta. Ei ole olemassa juuri mitään, jota kemia ei yrittäisi valmistaa niistä hiilihydraattimolekyyleistä, joita puu ja erikoisesti selluloosa sisältää. Siitä on niinikään valmistettu mm. alkoholia, rehuhiivaa ja sokeria. Alkoholista on saatu esille arvokkaita kumipitoisia aineita.

Paperiksi jalostettuna selluloosalla on yhtä monipuolinen kuin tärkeä käyttö, sillä paperi käytännöllisesti katsoen välittää kaiken yhteistyön yhteiskunnassa eri osien ja laitosten välillä. Sota-aikana on voimapaperi erikoisesti saanut yhä suuremman merkityksen erilaisten kudonta-aineitten korvikkeena, esim. naruina, köysinä ja kankaina. Samalla aaltopahvi-, kuitu- ja puulevyjä käytetään yhä yleisemmin pakkaus- ja rakennusaineina. Vieläpä rintamillakin on otettu käytäntöön suuri määrä pahvitelttoja.

Paitsi teollisuuden raaka-aineena, on puulla suuri merkityksensä kansamme jokapäiväiselle elämälle ja työlle. Asuinrakennuksemme ovat useimmiten puusta, joka on lämpöä eristävä ja hyvä rakennusaine, jos työ suoritetaan huolellisesti. Suurin osa siitä polttoaineesta, jota meidän kylmässä ilmastossamme on pakko käyttää, on pääasiassa metsiemme antimia. Vielä hiljattain käytimme paljon puisia työkaluja, samoin useat talousastioistamme olivat puusta. Vilkas kauppavaihto metallirikkaampien naapurimaiden kanssa, minkä metsätuotteet ovat tehneet mahdolliseksi, on johtanut siihen, että meillä nyt on tarkoituksenmukaisempia metallisia työkaluja ja astioita. Melkein kaikki huonekalumme ovat puusta, joka on osoittautunut tähän sopivammaksi kuin mikään muu aine.

Kun nyt metsiemme tuottamalla puutavaralla on osoittautunut olevan niin ainutlaatuinen merkitys koko yhteiskunnallemme, joka osaltaan on hyvin riippuvainen siitä kauppa-arvosta, mikä metsillämme on, kysymme ihmetellen, kuinka voi olla mahdollista, että metsiemme tila on niin epätyydyttävä kuin se valtakunnanmetsien arvioinnissa todettiin. Tämä johtuu siitä pitkästä ajanjaksosta, joka on kylvön ja sadon välillä metsätaloudessa. Maamme eteläosissa tarvitaan puun kasvamiseen sahapuun mittaan noin 60 vuotta, jotavastoin siihen menee 200—250 vuotta maan pohjoisosissa. Metsänomistaja, joka kylvää tai istuttaa uuden metsikön, ei koskaan itse saa nähdä sitä täysikasvuisena tukkimetsänä. Kun moni niistä toimenpiteistä, joita metsän on saatava osakseen kehittyäkseen täyteen tuottokuntoon, eivät tule suoranaisesti oman sukupolvemme hyödyksi, vaan vasta tulevan, ei anneta tarpeeksi suurta arvoa hyvälle metsänhoidolle, vaan tahdotaan itse hyötyä siitä mahdollisimman paljon. Ei ajatella sitä, että laiminlyönti aiheuttaa tuottomenetyksen ja vähenevia työmahdollisuuksia koko kansalle. Miten hyvä olisi ollut, jos edellisellä sukupolvella olisi ollut mahdollisuuksia saattaa metsämme sellaiseen kuntoon, että me nyt saisimme korjata hedelmät siitä. Tämä asia on ja tulee olemaan kansamme hyvinvoinnin, sivistyksen ja taloudellisen vaurastumisen perusedellytyksiä, josta puolustuskykymmekin oleellisesti riippuu.

Metsällä on muutakin kuin suorastaan taloudellista arvoa. Metsä antaa koko maallemme sen leiman, sen maisemien viehätyksen ja kauneuden. Olemme tottuneet elämään metsissämme, emmekä missään muualla kuin meren rannikolla löydä seutuja, joissa metsä ei kehystäisi maisemaa. Sitä ihailemme Lapin siintävillä tuntureilla, Pohjanmaan lakeuksilla ja sisämaan hymyilevässä järvimaisemassa. Mutta ajatellessamme viihtyisyyttämme tässä maassa, on meidän myös muistettava, kuinka suuri merkitys metsillämme on ilmastoon, lauhduttamassa talven ankaria pakkasia. Metsät vähentävät huomattavasti tuulen ja myrskyn voimaa, ja ne estävät maan kuivumista liian nopeasti. Metsät tasoittavat haihduttamisen kautta sademääriä. Tiheiden metsikköjen varjossa lumi sulaa vähitellen ja vesi virtaa hitaasti puroihin, järviin ja jokiin. Ellei metsää olisi, syntyisi voimakas kevättulva suurien lumimassojen nopeasti sulaessa. Tämä tuottaisi suuria vaikeuksia sekä maanviljelykselle että teollisuudelle.

Puunjalostusteollisuutemme perustuu huomattavalta osalta siihen vesivoimaan, joka muodostuu jokiemme koskissa.

Kaikki tämä on suurimmalle osalle kansastamme ollut niin luonnollinen asia, ettei sitä ole tullut ajatelleeksikaan. Kaikkihan on niinkuin ollakin pitää. Ne suuret mullistukset, joita nyt vallitseva maailmansota on tuonut mukanaan kaikilla elämän eri aloilla ja jotka ovat uhanneet riistää meiltä paljon toimeentuloomme välttämätöntä, on pannut monen kansalaisen ajattelemaan ja saattanut hänet tietoisesti tutkimaan metsäkysymystä. Lähinnä työvoiman puutteesta johtunut polttopuiden niukkuus on pakottanut pohtimaan tätä asiaa. Silläaikaa kun halot yhä ovat olleet maaseudun polttopuuna, on kaupungeissa yhä suuremmassa määrin mukavuus- ja taloudellisista syistä alettu käyttää maahan tuotettua polttoainetta koksin ja hiilen muodossa sekä lämmittämistä että teollisuutta varten tarvittavan voiman hankkimiseksi. Eristyneisyytemme ja vaikeutemme tarvittavien vaihtotavaroiden valmistamisessa ja muutamien talvien ankarat pakkaset ja siitä johtuvat vaikeudet saada hiiliä ulkomailta, on johtanut siihen, että aikaisemmin hakatut puuvarastot ovat arveluttavasti vähentyneet, joten maamme polttopuuhuoltotilanne on tullut polttavaksi ongelmaksi. Nyt ei riitä maaseudun ja pienten yhdyskuntien polttoainetarpeen hankkiminen metsistä, vaan on vielä korvattava suurkaupunkien ja rautateittemme käyttämät kivihiilimäärät. Kaikki tämä on kääntänyt yhteiskunnan katseet metsiimme ja niiden yhteydessä oleviin kysymyksiin ja moni on itsekin yrittänyt n.k. mottitalkoitten kautta myötävaikuttaa polttoainekysymyksen ratkaisuun ja samalla saanut omakohtaisen kokemuksen metsäasioista.

Tieto metsän suuresta merkityksestä maamme toimeentulolle ja se tosiasia, että metsä-

MEIDÄN TYTÖT KÄVIVÄT JYVÄSKYLÄSSÄ

Meidät, Nikkarilan tytöt oli kutsuttu Jyväskylän kotitalousopistoon vieraisille. Aikomuksemme oli mennä sinne juhannuksena, mutta erinäisten syiden takia jouduimme siirtämään matkamme seuraavaan keskiviikkoon. Sitten mainittuna päivänä lähdimmekin matkalle johtajattaren ja emännöitsijän kanssa. Meitä oli yhteensä 25 henkeä, ja niin saimmekin 50 % alennuksen rautatiellä, ostaessamme seuruelipun. Päivä oli oikein kaunis. Matkalla katselimme ihastuneina Sisä-Suomen komeita vaaroja ja suuria järviä. Saavuttuamme Jyväskylään menimme ensin kuurojen koululle ja jätimme enimmät tavarat sinne. Sitten kävimme kaikki valokuvaamossa ja sieltä lähdimme suoraan kotitalousopistoon, joka oli 2 km päässä kaupungista. Kun saavuimme koululle otettiin siellä meidät hyvin ystävällisesti vastaan. Ensin tarjottiin meille ruokaa ja pian sen jälkeen korviketta. Sitten kertoi johtaja Syvänen meille koulun opetuksesta, jonka jälkeen hän alkoi näyttää meille koulua. Kyllä siinä oli meille paljon katselemista ja ihmettelemistä, sillä siellä oli kaikki niin ajanmukaista. Talo oli 3-kerroksinen ja vielä kellarikerroksessa oli työhuoneita, kuten mankeli, leivintupa y.m. Siirryimme sitten ulos katselemaan. Menimme ensin koulun ulkotilalle, missä tytöt saavat harjoitella omin neuvoin hoitamaan maalaistalon emännyyttä. Siellä päärakennuksessa oli sievä pirtti ja kaikki, niinkuin oikeassa maalaistalossa. Katseltuamme vielä kanalaa ja navettaa kävimme puutarhassa ja kasvihuoneessa. Sitten lepäsimme n. puoli tuntia ja klo 5 alkoi oppilaittten järjestämä juhla. Se oli oikein hauska. Juhlan loputtua kiitti eräs oppilas kaikkia kotitalouskoululaisia ystävällisyydestä ja vieraanvaraisuudesta. Juotuamme vielä lähtökorvikkeet hyvästelimme ja kiitimme kaikesta. Niin lähdimme takaisin kaupunkiin ja menimme kuurojen koululle ja keitimme korviketta ja joimme sen eväsvoileipiemme kanssa. Silloin klo oli jo niin paljon, ettemme ehtineet enää kuin käydä harjulla, mistä näkyy kaupunki ympäristöineen.

Sitten täytyi jo mennä asemalle ja saavuimme kotiin klo ½ 2. Jyväskylän kauniista kaupungista ja ystävällisistä kotitalouskoululaisista jäi meille kaunis muisto.

Aa-Koo.

---

varamme ovat tärkeimpiä edellytyksiä sodan aiheuttamien vaikeuksien voittamiseksi. tulee oleellisesti vaikuttamaan metsätalouteemme.

ESITELMÄPÄIVÄT JA KESÄJUHLAT HERRALASSA

Heinäk. 6—7 päivinä oli Lahden kuurojen yhdistys järjestänyt kesäjuhlat ja esitelmäpäivät Herralaan, maanviljelijä Huvi Lehtosen taloon, jonka avariin suojiin mahtuikin hyvin ne puolitoistasataa osanottajaa joita kauvempaakin oli saapunut tänne maaseudulle juhlimaan.

Jo perjantai iltana saapui taloon ensimäiset vieraat ja myöskin yhdistyksen ehtoisat emännät joiden käsistä tuota pikaa pyörähtivät koreat pullat ja vehnäset uuniin pantaviksi. Naapuritalot olivat hyväntahtoisesti lahjoittaneet elintarvikkeita yhdistykselle. Kuka antoi herneitä, kuka kauraryynejä y.m. Näistä emännät valmistivat maukasta ravintoa jota sitten hyvällä halulla nautittiin.

Lauvantaina aamupäivällä alkoi taloon saapua varsinaisia vieraita, myöskin esitelmöitsijät saapuivat silloin. Ystävällisenä otti talon haltiat vieraat vastaan. Itsepä isäntä valjasti hevosen lähtien asemalle vieraita vastaanottamaan. Allekirjoittanut joka silloin oli talossa ihmetteli miten auliisti talon väki suhtautui tähän juhlaan, uhraten työaikaansa ja luovuttaen huoneensa ja koko kotinsa yhdistyksen käyttöön. Tällainen lämminhenkinen ystävällisyys aina tehoaa toisiin ja niinpä sitten olivatkin vieraat tyytyväisiä kuin kotonaan.

Sauna lämmitettiin ja halukkaat saivat ottaa virkistävän kylvyn matkan jälkeen. Yhdistyksen omakotirahastoon kerättiin saunamaksut. Mielihyvin käyttivät kaupunkilaiset hyväkseen tilaisuutta ottaen kuumat löylyt. Saunaneuvos Jokilampi (anteeksi Vainolan titteli) hikoili kuumissaan, pitäen huolta kylpijöistä. Vuorotellen naiset, miehet. Saunan ja tuoreiden vastojen tuoksu kiiri yli koko pihan.

Avaraan talon tupaan katettiin suuri pöytä. Siitäpä sai ostaa ilman korttia korviketta pullan kanssa, hernekeittoa, kaurapuuroa, maitoa ja piimää. Vieläpä virvoitusjuomiakin. Mitäpä muuta olisi enää tarvinnut nälkäisiin suihin. Tyytyväisinä käytettiinkin ravintolan antimia hyväksi ja pitkät jonot kuten ainakin elintarvikekaupoissa, muodostui ravintolapöydän eteen. Ja heinäkuun aurinko heloitti kuumana. Viileät varjoisat tiet houkuttelivat kävelemään, ohjelman alkua odotellessa. Oli sinne aitan seinustalle järjestetty tikan heittoa ja ammuntaakin. Pitkin päivää saapui yhä uusia ja uusia vieraita, kunnes sitten iltasella suuri kuorma-auto ajoi pihaan tuoden niin paljon matkustajia että yhdistyksen »pää Remmi» sanoi ohjelman voivan alkaa.

Talon uuden, hienon karjakartanon ylisille

oli järjestetty varsinainen juhlapaikka. Sitä oli jo monena päivänä lakaistu ja puhdistettu ja niinpä se olikin hieno ja puhdas, koivuin koristettu. Niin suuri se oli että olisi mahtunut vielä toinen puoli lisää vieraita sinne.

Ohjelman aloitti puheenjohtaja Remmi kosketellen puheessaan yhdistyksen toimintaa ja sen periaatteita ja lausuen kaikki vieraat tervetulleiksi. Lauri Vainola esitelmöi sitten entisajan sairauden hoidosta, n.s. puoskareista. Olipa esitelmässä monia hupaisia sattumia kun ennen aikaan ihmiset kipujaan paransivat.

Väliajan jälkeen esitettiin näytelmäkappale, jolloin oikein elävä hevonen talutettiin näyttämölle. Siinä sitten hierottiin hevoskauppaa ja hyvin tyhmänä hevosen myyjänä esiintyi itse Remmi ja sitä taitavampana ostajana Huvi isäntä. Niinpä siinä tuli tietämätön myyjä petetyksi hyvinkin, mutta tyytyväisenä ja tyhmänä istui hän tiepuoleen kunnes taas talutettiin näyttämölle lehmä jota alettiin hänelle kaupata. Aika hupaisaa oli tämä lehmäkauppa ja hyvin myyjät pettivät lopuksi ostaja-tyhmeliiniä joka ei edes tietänyt mistä lehmän maito tulee, vaan luuli sitä hännästä lypsettävän. Lopuksi hän sai kuitenkin lehmänsä taas toiselle myytyä, ja huomasi paljon hävinneensä kaupassa. Kunnes sitten lopuksi hänelle myytiin vielä kananmuniakin, mutta ne lopuksi osottautuivatkin kävyiksi, jolloin tämä moneen kertaan petetty ukkeli viimein raivostui.

Olipa tämä erikoinen näytös elävine hevosineen ja lehmineen ja varmaankin kaupunkilaiset erikoisesti siitä olivat huvitettuja.

Vielä esitettiin pyykkipolska ja siinä tanssija istutettiin oikeeseen vettä täynnä olevaan saaviin. Kylläpä siinä housut kastuivat ja katselijat nauroivat.

Lopuksi oli hra Jokilammen taikatemppuja, jolloin hän yleisön rinnuksista poimi sokeripaloja. Todella kadehdittava ammatti tätä nykyä. Monia muitakin temppuja hän esitti varsin taitavasti.

Ja sitten yleisö sai tanssia, gramofooni pantiin soimaan ja pyörähtipä siinä vanha ja nuori avaralla lattialla. Jo auringon kajo kultasi taivaan rantaa kun vieraat painuivat yöpuulle.

Seuraavana päivänä heinäkuisessa helteessä piti esitelmän toimittaja Pitkänen. Kuumenivat katselijain päät kovassa helteessä, mutta jaksettiin vain seurata esitelmää, joka kosketteli Ranskan vapautumista ja oli varsin mielenkiintoinen ja jännittävä, loppuen melkein liika pian.

Sen jälkeen oli vaan vapaata seurustelua, kunnes vieraat talosta lähtivät yksi ja toinen, kunnes kaikki olivat menneet.

URHEILUOSASTO

KUL:n 25-VUOTISJUHLAMESTARUUSKILPAILUT

KUL:n 25-vuotisjuhlamestaruuskilpailut pidettiin Tampereella heinäk. 28—29 p:nä. Osanottajia oli 48, niistä miehiä 40 ja naisia 8. Huolimatta koleasta ja sateisesta säästä ne muodostuivat varsin hyvätasoisiksi. Yleisöä oli kilpailuja seuraamassa parisataa, etupäässä omaa väkeä. Kuulevia oli tavallisuuden mukaan katsomossa vain kourallinen. Ehkä Tampereella olisi saatu enemmänkin kuulevaa yleisöä, jos paikallisiin lehtiin olisi pantu huomattavat ilmoitukset näistä kilpailuista, sillä joutuessani keskustelemaan heidän kanssaan katsomon puolella, he kyselivät: Miksi ei kilpailuista ole lehdissä ilmoitettu? Uutismainintoihin tulee harva kiinnittäneeksi huomiotaan. Olisi siis tulojen lisäämiseksi käytettävä sanomalehti-ilmoittelua tahi kiinnitettävä näkyville paikoille mainosplakaatteja.

Kilpailut alkoivat lauantaina Pyynikin urheilukentällä klo 15. Tulostaso tällöin nousi kauttaaltaan edellisvuosia paremmaksi. Kaksi uutta KUL:n ennätystä saatiin. Saima Tarvonen, Vaasan K.-U:sta, juoksi 100 m:llä *13,9*, T. Tarvonen, samasta seurasta, 800 m:llä *2.05,4* ja Vaasan K.-U:n joukkue 1500 m:n viestissä *3.39,2*. Muutkin tulokset lähentelivät ennätyksiä, joiden rikkomiseen säätsuhteet kuitenkaan eivät olleet oikein suotuiset, johtuen lähinnä siitä, että sunnuntain kilpailuja haittasi sade.

Seuraavat tulokset saavutettiin:

100 m juoksu:

1. G. Lillhannus, Helsinki	11,8
2. E. Tella, Helsinki (10 sm jäl.)	11,8
3. T. Tarvonen, Vaasa	11,9

100 m, nuoret:

1. K. Irri, Tampere	12,1
2. V. Koskinen, Vaasa	12,5
3. B. Södergård, Vaasa	12,9

100 m, naiset:

1. Saima Tarvonen, Vaasa	*13,9* U. e.
2. Aili Huotari, Helsinki	14,1
3. Gunnel Sandström, Pietarsaari	14,3

Sievät tulot sai yhdistys omakotirahastoonsa ja uskon sen toimihenkilöiden olevan suuresti kiitollisia talon isännälle ja emännälle, joiden hyväntahtoisuudesta riippui näiden juhlien onnistuminen.

K. P.

200 m juoksu:
1. K. Irri, Tampere 24,3
2. G. Lillhannus, Helsinki 24,8
3. E. Tella, Helsinki 25,2

400 m juoksu:
1. K. Irri, Tampere 54,3
2. T. Vallenius, Turku 56,1
3. T. Tarvonen, Vaasa 56,1

800 m juoksu:
1. T. Tarvonen, Vaasa *2.05,4* U. e.
2. T. Vallenius, Turku 2.05,8
3. P. Palmu, Turku 2.21,3

1000 m juoksu, nuoret:
1. V. Koskinen, Vaasa 2.49,6
2. K. Hanhikoski, Pietarsaari 3.10,3
3. U. Saarikko, Hämeenlinna 3.11,8

1500 m juoksu:
1. P. Niinikangas, Turku 4.27,4
2. P. Palmu, Turku 4.31,0
3. V. Pelli, Kuopio 4.31,1

5000 m juoksu:
1. V. Pelli, Kuopio 16.09,7
2. P. Niinikangas, Turku 16.49,9
3. P. Palmu, Turku 16.53,8

Kuula:
1. E. Viitala, Vaasa 12.27
2. V. Kaurela, Tampere 11,98
3. E. Ojala, Vaasa 11,87

Kuula, naist.:
1. Aino Kontteli, Vaasa 9,41
2. Gunnel Sandström, Pietarsaari 9,25
3. Aili Huotari, Helsinki 9,17

Kiekko:
1. E. Viitala, Vaasa 36,06
2. V. Kaurela, Tampere 35,78
3. E. Ojala, Vaasa 34,60

Kiekko, nuorten:
1. E. Honkavaara, Helsinki 35,67
2. T. Tarvonen, Vaasa 31,07
3. T. Lillunen, Kuopio 25,35

Keihäs:
1. L. Hämäläinen, Jyväskylä 49,78
2. E. Ojala, Vaasa 48,40
3. B. Hellöre, Pietarsaari 45,55

Keihäs, nuorten:
1. E. Honkavaara, Helsinki 42,46
2. B. Södergård, Vaasa 40,03
3. V. Koskinen, Vaasa 38,72

Pituushyppy:
1. E. Viitala, Vaasa 5,86
2. P. Lindberg, Pietarsaari 5,60
3. G. Lillhannus, Helsinki 5,47

Pituushyppy, nuorten:
1. K. Irri, Tampere 5,69
2. V. Koskinen, Vaasa 5,33
3. E. Honkavaara, Helsinki 5,11

Pituushyppy, naisten:
1. Aili Huotari, Helsinki 4,10
2. Gunnel Sandström, Pietarsaari 4,00
3. Saima Tarvonen, Vaasa 3,92

Korkeushyppy:
1. E. Hovi, Helsinki 1,60
2. A. Savolainen, Kuopio 1,60
3. V. Koskinen, Vaasa 1,55

Korkeushyppy, naisten:
1. Gunnel Sandström, Pietarsaari 1,25
2. Hilkka Honkavaara, Helsinki 1,20
3. Annikki Suomalainen, Kotka 1,15

Seiväshyppy:
1. T. Broman, Kuopio 3,00
2. B. Hellöre, Pietarsaari 2,75

Seiväshyppy, nuorten:
1. E. Keski-Levijoki, Vaasa 2,60

1500 m viesti (800x400x200x100):
1. *Vaasan K.-U.* (Tarvonen, Koskinen, Viitala, Södergård) *3.39,2* U. e.
2. Turun Valpas (Vallenius, Salminen, Honkanen, Palmu) 3.45,3
3. Helsingin K.U.S. (Vickholm, Lillhannus, Tella, Liinapuro) 3.47,3

Kilpailujen päätyttyä pidettiin KUL:n hallituksen ja urheilujohtomiesten kokous, jossa valittiin saavutettujen tulosten perusteella edustajat Suomi—Ruotsi maaotteluun Turussa elok. 4—5 p:nä. Valituiksi tulivat: G. Lillhannus 100 m, (pituus), viesti 100 m, P. Niinikangas 1500 ja 5000 m, V. Kaurela kuula, kiekko, T. Broman seiväs, L. Hämäläinen (korkeush.), keihäs, E. Viitala pituus, kuula, kiekko. viesti 100 m, V. Pelli (1500), 5000 m, P. Palmu 1500, (5000) m, B. Hellöre seiväsh., T. Tarvonen (100), 400, viesti 300, m, E. Ojala (seiväsh.), (kuula), (kiekko), keihäs, K. Irri 100, 400 m, pituus, korkeus, viesti 400 m, M. Karp korkeush,, T. Vallenius (400 m ja viesti 300—400 m). Sulkumerkeissä olevissa lajeissa varamiehenä. Joukkueen kapteeniksi V. Kaurela.

Saimaa-pokaalin voitti tälläkin kertaa Vaasan K.-U. 76 pisteellä. Lähinnä Helsinki 50 pist., Tampere 26 pist., Kuopio 25 pist., Turku 22 pist., Pietarsaari 20 pist., Jyväskylä 7 pist., Kotka 2 pist., Iisalmi 1 pist.

Tampereen kaupungin Urheilulautakunta oli lahjoittanut 4 kpl. arvokkaita kuvateoksia mieskohtaisiksi kunniapalkinnoiksi parhaille urheilijoille, mitkä saivat: K. Irri, E. Viitala, Saima Tarvonen ja V. Pelli.

Lauantaina oli klassillisessa lyseossa Tuomiokirkonk. 6 tutustumisillanvietto vapaalla ohjelmalla. Sunnuntaina pidettiin päättäjäisiltama samassa paikassa. Ohjelmasta mainittakoon kunniapuheenjohtaja E. Karilaan avauspuhe, rva Sylvi Koskelan lausuntaa, puheenjohtaja U. Lehtimäen juhlapuhe, sihteeri R. Pitkäsen esitelmä urheilusta, hra M. Kataisen humoria. Palkintojenjako päätti ohjelman, minkä jälkeen nuoriso sai tanssia tarpeekseen.

RUURI.

Suomi—Ruotsi maaottelu yleisurheilussa

pidettiin Turussa elok. 4—5 päivinä Urheilupuistossa. Ruotsi oli lähettänyt erittäin edustavan joukkueen parhaita urheilijoitaan, kaikkiaan 12 miestä, joiden johtajina olivat Sv. Dövst. Idrottsförbundet'in puheenjohtaja Kalle Karlsson ja sihteeri Osw. Dahlgren. Kilpailuja suosi mitä parhain ja lämmin sää, joten tulostaso nousi huomattavan hyväksi. Saavutettiin mm. 3 maailmanennätystä: 400 m:llä Bertil Bååth, Ruotsi 51,3, seiväshypyssä Tenho Broman, Suomi 3 m 43 sm ja keihäänheitossa Eero Ojala, Suomi 55 m 56 sm.

Tulokset molempien päivien kilpailuista:

100 m juoksu:
1. K.-G. Åström, Ruotsi 11,1
2. T. Engberg, Ruotsi 11,5
3. K. Irri, Suomi 11,7
4. G. Lillhannus, Suomi 11,9

400 m juoksu:
1. *B. Bååth,* Ruotsi *51,3* ME
2. *K. Irri,* Suomi *53,5* SE
3. G. Engström, Ruotsi 54,0
4. T. Tarvonen, Suomi 54,0

1500 m juoksu:
1. B. Bååth, Ruotsi 4.05,2
2. K. Gardell, Ruotsi 4.05,9
3. T. Vallenius, Suomi 4.25,6
4. P. Palmu, Suomi 4.29,0

5000 m juoksu:
1. O. Johansson, Ruotsi 15.53,6
2. V. Pelli, Suomi 15.59,0
3. K. Gardell, Ruotsi 16.05,8
4. P. Niinikangas, Suomi 16.51,2

Pituushyppy:
1. K.-G. Åström, Ruotsi 6,65
2. T. Engberg, Ruotsi 6,35
3. *E. Viitala,* Suomi *6,32* SE
4. K. Irri, Suomi 5,92

Korkeushyppy:
1. B. Axberg, Ruotsi 170
2. M. Karp, Suomi 165
3. B. Olsson, Ruotsi 165
4. K. Irri, Suomi 165

Seiväshyppy:
1. *T. Broman,* Suomi *3,43* ME
2. O. Andersson, Ruotsi 3,20
3. B. Hellöre, Suomi 2,80
3. T. Hallgren, Ruotsi 2,80

Kuulantyöntö:
1. K.-G. Åström, Ruotsi 13,17
2. E. Viitala, Suomi 12,21
3. N. Berggren, Ruotsi 12,13
4. V. Kaurela, Suomi 11,85

Kiekonheitto:
1. K.-G. Åström, Ruotsi 36,74
2. E. Viitala, Suomi 36,35
3. V. Kaurela, Suomi 35,00
4. N. Berggren, Ruotsi 33,82

Keihäänheitto:
1. *E. Ojala,* Suomi *55,56* ME
2. L. Hämäläinen, Suomi 49,90
3. E. Kjellström, Ruotsi 42,60
4. T. Hallgren, Ruotsi 39,40

Ruotsalainen viesti (400x300x200x100):
1. Ruotsin joukkue (Engberg, Engström, Åström, Bååth) 2.05,5
2. Suomen joukkue (Irri, Tarvonen, Lillhannus, Viitala) 2.09,6

Lopullinen pistemäärä: Ruotsi 70,5 pistettä ja Suomi 47,5 pistettä.

Viestinjuoksussa sattui ruotsalaisille kommellus. Kapula putosi vaihdossa, joten uutta ennätystä ei saatu syntymään.

Palkinnot jaettiin juhlaillallisilla Työväentalon ravintolassa, joka oli ääriään myöten täynnä osanottajia. Maaottelun muistopokaalin sai Ruotsin K.m. Urheiluliitto. Kunniapalkinnon parhaalle ruotsalaiselle sai K.-G. Åström ja parhaalle suomalaiselle Tenho Broman.

Kiitämme ruotsalaisia ystäviä vierailustaan.

RUURI.

KUOPION Kuuromykkä-Urheilijat järjestää jäsentenvälisen 5-ottelun elokuun 19 p:nä klo 10 aamulla ja lauantaina elok. 18 p:nä hauskalla ohjelmalla tervetuliaisillanvieton sekä sunnuntaina 19 p:nä iltaman Kuurojenkoululla. Korviketta ja virvokkeita tarjoillaan.

Tervetuloa läheltä ja kaukaa. *Mila.*

HÄMEENLINNAN Kuurot Urheilijat toimeenpanee urheilukilpailut R i i h i m ä e l l ä elok. 26 p:nä. Kokoonnutaan O. Virtasen luona Ryttylänpalstat 41. Kilpailut alkaa klo 10 a.p. ja osanottajia pyydetään saapumaan ajoissa. Kilpailujen jälkeen on tarjona hyvää ohjelmaa hengen ravinnoksi ja emäntien pöydiltä saadaan korviketta ja muuta suuhunpantavaa!

Saapukaa läheltä ja kaukaa joukolla toteamaàn, ken kilvottelussa voiton saa!

KUOPION Kuuromykkä-Urheilijain jäsentenväliset uintikilpailut suoritettiin 23. 7. Kilpailuihin osallistui 4 miestä, naisia ei valitettavasti yhtään, vaikka kyllä hekin toki veden pinnalla sentään pysyvät. Tulokset 100 m. vapaauinnissa: 1. Jussi

Laaksonen 1,33, 2. Aleks. Savolainen 2,03, 3. Åke Sohlström 2,16. *Mila.*

IISALMEN Kuurot Urheilijat järjesti jäsentenväliset kilpailut 5-ottelussa 15 p:nä heinäkuuta Sankariniemellä. Tulokset olivat:

1) Erkki Hyrkäs 1859 pist., 2) Onni Knuutinen 1436 pist., 3) Veikko Balk 1335 pist. Osanottajia oli 7.

1.000 mt. juoksu: 1) Onni Knuutinen 3.21,0, 2) Matti Huttunen 3,26,0, 3) Veikko Balk 3.26,0.

ANTEEKSIPYYNTÖ tää syvästi niille, jotka matkustivat Iisalmeen heinäkuun 8 pnä. Sillä oli valitettavasti yhteensattuma kuulevien yleisurheilukilpailujen vuoksi. Siten heinäkuun 15 pnä järjestettiin Iisalmen Kuurot Urheilijain jäsentenväliset kilpailut, josta tiedotetiin kirjeitse sanotun seuran jäsenille. *Erkki Hyrkäs.*

LAHDEN KUUROJEN URHEILIJAIN toiminnan alkamisesta tuli viime syyskuussa kuluneeksi 10 vuotta, mutta kaupungissa vallinneen kireän huoneustopulan johdosta ei juhlaa merkkipäivänä voitu järjestää, vaan siirtyi se epämääräiseen tulevaisuuteen. Viimein onnistuttiin saamaan Lahden Yhteiskoulun tilava ja tilaisuuteen sopiva huoneusto käytettäväksi ja viime joulukuun 3 p:nä sitten vasta vietettiin seuran 10-vuotisjuhlaa. Juhla alkoi hra Urho Nurmisen pitämällä tervehdyspuheella, jonka jälkeen Lempi Rantala lausui viittomalla tilaisuutta varten sovittamansa runon »Me uskomme voimaan urheilun». Tämän jälkeen KUL:n puheenjohtaja Urho Lehtimäki Turusta, piti valaisevan juhlapuheen.

Nykyinen seuran puheenjohtaja, Kosti Remmi esitti laajan 10-vuotishistoriikin, josta selvisi, että seuran perustava kokous pidettiin 9 p:nä syyskuuta 1934 Lahden lyseossa, jossa hra Kauko Mäkelän ehdotuksesta päätettiin lakkauttaa Kyminlaakson V. U. seura »Tähden» paikallinen alaosasto ja perustaa oma urheiluseura sen tilalle ja hyväksyttiin uuden seuran nimeksi Lahden Kuurot Urheilijat. Seura on koko kymmenvuotisen olemassaolonsa ajan ollut hyvin ripeässä toiminnassa, kohottaen suuressa määrin urheiluharrastusta, jäsenistön keskuudessa. Vaikeuksia oli uudella seuralla tietysti runsaasti aluksi voitettavanaan, mutta asiaa vietiin innolla eteenpäin ja pian alkoivat työn tulokset näkyä ja uusi aate tempasi jäsenet mukaan innokkaaseen urheilutyöhön.

Seuran perustaja Kauko Mäkelä toi tamperelaisten terveiset juhlivalle seuralle, tehden sitten yksityiskohtaisessa esityksessään selkoa Lahden Kuurojen Urheilijain perustamisvaiheista. Tämän jälkeen Emil Mattila Kotkasta kertoi muistelmiaan seuran perustamis-ajoilta.

Vapaan sanan aikana esitti Urho Lehtimäki KUL:n ja Turun K.m. urheiluseura »Valppaan» onnittelut sekä E. Mattila Kyminlaakson V. ja U. seura »Tähden» onnittelut ja K. Mäkelä Tampereen K.m. urheiluseuran onnittelut. Lisäksi esitettiin juuri juhlaan saapuneita useita sähkösanomia. Pieni väliaika kului juhlakorvikkeen juonnissa, minkä jälkeen U. Lehtimäki piti urheiluaiheisen esitelmän ja K. Remmi huvitti yleisöä humoristisilla pilajutuillaan. Sitten seuran puheenjohtaja jakoi viime talvisissa ja kesäisissä jäsentenvälisissä kilpailuissa saavutetut palkinnot voittajille. Loppuaika kului vapaan seurustelun ja leikin merkeissä. *L. Rantala.*

»HEFFATAN» esitelmäpäiviä pidetään omassa talossa Tyrväällä elok. 12 p:nä, alkaen klo 9 ap. Puhujina johtaja Kierimo (mehiläishoito), maist. Liekka (puutarha tai talous) y.m. puhujia. Tervetuloa!

TURUN Kuuromykkäin Raittiusyhdistyksen 40-vuotisjuhla pidetään Turun K.m. y:n esitelmäpäivien yhteydessä syysk. 16 p:nä, alkaen klo 18 arvokkaalla ohjelmalla Turun Kuurojenkoulussa. Tervetuloa!

SAVONLINNAN kuurojen yhdistys järjestää esitelmäpäivät syyskuun 29—30 päivinä klo 18 Savonlinnassa Puistokadun kansakoululla. Toimittaja *Rurik Pitkänen* tulee esitelmöimään. Toivottavasti saadaan myös muitakin esitelmöitsijöitä rikastuttamaan ohjelmaa esityksillään. Ohjelmasta toivotaan hyvää. Yösijan tarvitsijoita ja esitelmöitsijöiksi halukkaita pyydetään ilmoittautumaan osoitteella: Puheenjohtaja Toivo Malkki, Savonlinna, Linnankatu 32. (Leipomo.)

Huom! 25 % alennus rautateillä on saatu jo. Toivotaan tervetulleiksi kohtalotovereita runsaalla joukolla kaukaa ja läheltä.

MIKKELIN Kuurojenyhdistys järjestää esitelmäpäivät vanhan tavan mukaan lokakuun 13—14 pnä. Ohjelma tulee olemaan sisältörikas. Tervetuloa läheltä sekä kaukaa. Ottakaa eväät ja sokerit mukaan. Juhlapaikasta ilmoitetaan myöhemmin seuraavaan kuuromykkäin lehteen. Toivottavasti rautatiehallitus myöntäisi 25 % alennusta rautatiellä. Huolehtikaa itse majoituksesta. Tulee monta hyvää esitelmöitsijää, mm. ystävämme toim. Rurik Pitkänen Helsingistä.

JOENSUUN seudun Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivä pidetään lokakuun 21 p:nä Joensuussa. Toivotaan toimittaja Rurik Pitkäsen ja rovasti Otto Myyryläisen saapuvan puhujiksi.

KOKKOLASSA pidetään esitelmäpäivät lokakuun 27—28 p:nä. Liiton asiamies toimittaja Rurik Pitkänen tulee esitelmöimään. Lähemmin vast'edes.

PORIN Kuuromykkäin yhdistyksen esitelmäpäivät pidetään syysk. 1—2 päivinä omassa talossa.

Esitelmiä eri aineista pitävät tarkastaja Palomaa, pastorit Paunu ja Arasola.

Lauantaina kokoonnutaan klo 19 yhd. huoneustoon. Vaihteleva ohjelma.

Sunnuntaina aloitetaan esitelmäpäivät klo 11 a.p. jumalanpalveluksella, puhuu past. Paunu.

25 %:n alennus rautatiellä toivotaan saatavan. Tervetuloa!

KYMENLAAKSON Kuurojenyhdistys järjestää esitelmäpäivät Inkeroisissa Sihvolan talossa syysk. 15—16 p:nä. Esitelmöitsijöiksi on pyydetty toim. *Rurik Pitkästä* ja tait. *Lauri Vainolaa.* Ohjelma koetetaan saada mahdollisimman vaihtelevaksi, että jokaisen mieli pysyy virkeänä. *Sihteeri.*

KEMIN Kuurojenyhdistyksen toiminta aloitetaan marraskuun 3—4 p:nä, kun jäsenistö alkaa jo olla kotipaikoillaan. Liiton asiamies toimittaja Rurik Pitkänen on luvannut saapua kokoukseen.

LÄNSI-UUDENMAAN Kuurojenyhdistyksen kokous ja esitelmäpäivät on Tammisaaressa Österbyssä marraskuun 10—11 p:nä. Liiton asiamies Rurik Pitkänen on lupautunut puhujaksi.

60 VUOTTA täytti kesäkuun 24 pnä *Johannes Leppänen.*

60 vuotta täyttää elokuun 23 päivänä Kuopiossa neiti *Anna Loviisa Miettinen.* Hän on syntynyt Kuopiossa, missä myös kuurojenkoulun käynyt ja samoin suorittanut työnsä Saastamoisen rullatehtaan palveluksessa lukijana. Eläkkeellä hän on ollut kauan aikaa, mutta ehtinyt siitä huolimatta toimia mm. sodan aikana sotasairaalassa siivoojattarena kahden vuoden ajan 1943—45.

Anna Miettisen tunnemme iloisana ja hyväntahtoisena ihmisenä, joka nauttii kaikkien tovereitten jakamatonta suosiota. Kuopion Kuuromykkäin Yhdistyksen johtokuntaa hän on kuulunut vuosikausia, ollen mm. yhdistyksen perustajajäseniä ja on sen ensimäinen kunniajäsen.

Toivotamme Anna Miettiselle lämpimästi onnea ja monen monia kilometripylväitä elämän valtamaantiellä. Paistakoon aurinko sillä tiellä ja leyhytelköötvilvoittava suvituuli päivän kuumimman helteen Anna Miettisen askelten myötä! *Mila.*

65 VUOTTA täytti ompelija *Kustaava Pennanen* kesäkuun 6 p:nä Kaavilla. Kustaava Pennanen on iloinen ja vilkas ihminen, ettei millään luulisi hänen jo sitä ikärajaa saavuttaneen. Hänellä on ompelutöitä riittämiin ja tulee hän hyvin toimeen.

Hänen syntymäpäivänsä jäi vain meiltä Kuopiolaisilta kuuroilta huomaamatta, kun ei Kustaava itsestään milloinkaan ole ääntä pitänyt. Onnittelemme lämpimästi näin myöhästyneinä häntä ja toivotamme vielä hänelle 100-vuotispäivänkin koittavan ja tapaavan hänet samanlaisena virkeänä ihmisenä. — Kustaava joutui muuten Kaavilla monien kuulevien onnittelujen kohteeksi, mm. kansakoulunopettajatar ja monet muut muistivat häntä lahjoin ja kukkasin. Kustaava oli järjestänyt syntymäpäivätarjoilun oikein rauhanajan malliin, oli kuulema ollut iso vehnäsrinkilä ynnä pikkuleivät, joilla vieraitaan kestitsi. Hauskaa, että kuulevat näin osoittavat pitävänsä arvossa kuuroja, jotka heidän keskuudessaan hiljaisina ja huomaamattomina ahertavat. *Mila.*

50-VUOTIAS. Ensi tulevan syyskuun 7 pnä täyttää hra *Armas Kaipiainen,* Kotkassa, 50 vuotta.

Ollen syntyisin Vehkalahden pitäjästä, joutui hän jo nuorena vanhempiensa mukana Kotkaan, josta sittemmin on tullutkin hänen kotikaupunkinsa ja jossa hän on tullut tunnetuksi etenkin Kymenlaakson kuurojen piirissä, mutta myöskin kautta Suomen on hänen nimensä kuuromykkien parissa tunnettu.

Käytyään Kuopion kuuromykkäinkoulun antautui hän ensin hotellipalvelukseen, jossa toimessa hän m.m. neljän vuoden aikana Pietarissa, sai paljon oppia. Palattuaan kotikaupunkiinsa tuli hän laatikontekijäksi Enso-Gutzeit OY:öön, jossa viime huhtikuussa tuli olleeksi 25 vuotta ja jossa hän edelleenkin toimii. Saman aikaisesti Kotkaan tultuaan hän koko nuoruutensa innolla otti osaa kuurojen aatteelliseen toimintaan, liittyen v. 1912 jäseneksi Kotkan kuuromykkäinyhdistykseen. Tästä hän kuitenkin v. 1936 erosi ja eräiden toisten km. kanssa perusti uuden yhdistyksen, joka edelleenkin on toiminnassa, n. »Kymenlaakson kuuro-

jen yhdistys». Tämän yhdistyksen johtokuntaan on hän kuulunut sen perustamisesta saakka, ollen kahtena viimeisenä vuotena sen puheenjohtajana.

Voimistelu ja urheiluseura »Tähti» saa myöskin lukea Armas Kaipiaisen seuransa perustajiin. Tämän seuran kunniajäseneksi kutsuttiin hän viime kesäkuun 9 pnä.

Myöskin Salem-merimieskirkon lähetys, Kotkassa ja monet muut seurat ovat kohdanneet hänessä innokkaan ja työtelijään auttajan ja monen monissa tilaisuuksissa on hän taidolla »emännän virkaa» hoitanut.

Kun hän nyt sivuuttaa elämänsä merkkipaalun, niin uskomme että kuurot kautta Suomen yhtyvät niihin onnentoivotuksiin, joita uskomme hänen varmasti, läheltä ja kaukaa, merkkipäivänänsä saavan.

KALLE SALO täyttää Mäntässä elok. 21 p:nä 50 vuotta. Hän on syntynyt Nokialla ja käynyt Oulun kuurojen koulun. Työskentelee Mäntässä paperitehtaan työmiehenä. Onnittelemme.

MURHA Helsingissä. Herra Tauno Parviainen, ollessaan käymässä Helsingissä, joutui ilmeisesti ryöstön uhriksi Helsingin Eläintarhassa heinäk. 22 p:n iltana. Häneltä ryöstettiin kaikki, vaatteetkin, jääden vain paita ja hattu jälelle. Sairaalaan vietynä hän kuoli heinäk. 26 p:nä. Häneltä jäi vaimo ja pieni lapsi.

HELSINKI on muodostunut oikeaksi murhanloukuksi monelle. Tänne tulijain on syytä noudattaa mitä suurinta varovaisuutta, eikä ryhtyä puheisiin tahi tekemisiin tuntemattomien kanssa. On joka askeleella katsottava ja varottava, sillä ei voi tietää, missä rosvot ja murhamiehet väijyvät tai houkuttelevat. Helsingin poliisivoima on aivan riittämätön suojelemaan kansalaisten henkeä ja omaisuutta ainakin nykyisillään. Parasta pysyä poissa täältä rauhallisemmissa paikoissa.

KRISTIINAN Kuurojen yhdistyksen juhlat alkoivat lauvantaina kesäkuun 9 p:nä klo 18. Kristiinan suomal. yhteislyseossa. Juhlahuoneisto oli tilaisuutta varten kauniisti koristettu kukin ja koivunoksin.

Juhlaan oli saapunut yli 70 osanottajaa lähiympäristöstä sekä Porin ja Pietarsaaren kaupungeista.

Tervehdyspuheen piti yhdistyksen puheenjohtaja Tobias Runonen, selostaen yhdistyksen perustamisen alkuvaiheita ja sitä kuinka tarpeellinen on tällainen yhdistys paikkakunnalla asuville kuuroille. Sen jälkeen pieni kuoro esitti viittoen laulun, »Kevät tullut». Runon »Hymni» lausui T. Runonen.

Esitelmän piti toimittaja Rurik Pitkänen aiheenaan Jeesus parantaa kuuromykän. Hän kertoi myös ensimäisestä kuuromykkäinkoulun opettajasta Oskar Malmista ja hänen elämästään. Väliaikana nautittiin emäntien tarjomia herkullisia voileipiä ja korviketta valkean leivän kera.

Kevätlaulun lausui Ulla Korpilähde.

Puheenjohtaja teki vielä yleisölle humoristisia kysymyksiä joihin vastattiin. Palkinnonsaajaksi tuli Väinö Rosenqvist Övermarkista ja toiseksi Rurik Pitkänen Helsingistä.

Esitettiin myös pieni näytelmä »Parturissa».

Kukkaleikin esitti 4 Karijoen Mannilan kansakoulun oppilasta. Silloin oli pitkä ohjelma lauvantai-iltana. Lopuksi oli leikkiä, johon nuoret ja vanhat innostuivat.

Sunnuntaina 10 p:nä jatkuivat juhlat, alkaen klo 12. Pastori Hyvärinen Oulusta ilahdutti meitä saapumalla juhlaamme. Hän kertoi meille, että siellä Pohjois-Suomessa ei ole vielä kukkimassa tuomia, niinkuin täällä Kristiinan kaupungissa kesäkuussa. Hän piti hartaushetken. Sen jälkeen alkoi päiväjuhla. —

Pietarsaarelainen herra Anton Hellöre kehoitti kuuroja käyttämään ja opettelemaan kaunista viittomakieltä jotta se herättäisi kuulevissa ihailua eikä pelkoa.

Toimittaja Rurik Pitkänen esitelmöi Suomen ja Venäjän välisistä sodista.

Sitten 3 tyttöä esitti viittomalla laulun: »Kedon niityllä». Vielä leikittiin sama kukkaleikki kuin edellisenä päivänä. Kaunis täytekakku arvottiin suurella jännityksellä. Onnelliseksi voittajaksi sattui rouva Greta Lassfolk. Pojat yrittivät nuolen heittoa ja osanottajia oli runsaasti, sillä tupakka houkutteli. Oli nimittäin I palkintona 3 askia tupakkia jotka voitti Mattila, kuuleva, II ja III palk. sai Leo Viklund.

Juhla päättyi lauluun Siniristilippumme, jonka kuoro esitti, juhlan loputtua oli huutokaupassa kahvileipää, hiivaleipää, hyvää piimää ja myös hyvää maitoa, seassa kermaa. Tänään sunnuntaina oli vähän aikaa muutamia tunteja lyhyttä ohjelmaa, syystä, että toiset lähtivät aikaisemmin junassa kotiin. *T. R.*

KAINUUN Kuurojenyhdistys vietti vuosijuhlaansa ja valistuspäiviä Kajaanissa kesäk. 30 — heinäkuun 1 p:nä. Niille oli saapunut puolisensataa osanottajaa Kajaanista ympäristöineen sekä Kuopiosta, Iisalmesta ja Oulusta saakka.

Lauantaina aloitti ohjelman Käsityö- ja Tehdasyhdistyksen talossa puheenjohtaja Toivo Heikkinen, lausuen osanottajat tervetulleiksi. Toimittaja Rurik Pitkänen Helsingistä piti laajan ja kiintoisan esitelmän nykyhetken kysymyksistä minkä takia ajan puutteessa pari muuta ohjelmanumeroa oli jätettävä pois. Runon viittoi kuuro-sokea rva Helga Hartikainen Kuopiosta. Esitelmän inflatiosta piti Kuopion kuurom. yhd. puheenjohtaja A. V. Hartikainen. Huumoria esitti Toivo Heikkinen. Lopuksi oli huvinäytelmä »Valokuvaaja» ja sen jälkeen hieman karkeloa ennenkuin hajaannuttiin.

Kajaanin voimalaitoksella.

Sunnuntaina käytiin tutustumassa Kajaani Oy:n maanviljelyksiin ja karjatalouteen, mitä esittelivät maanviljelysneuvos K. F. Lehtonen ja hänen rouvansa, ent. kuurojenkoulun opettajatar Olga Lehtonen, jotka olivat myös järjestäneet vieraille virkistävän korviketarjoilun. Sydämellinen kiitos heille kaikesta ystävällisyydestään.

Yhtiön maatilalla. Kesk. rva ja hra Lehtonen.

Illalla jatkuivat valistuspäivät vuosijuhlalla. Tervehdyspuheen piti puheenjohtaja Toivo Heikkinen. Runon »Maamiehen toivo» lausui neiti Hilkka Asp. Juhlapuheen piti toimittaja Rurik Pitkänen, kosketellen niitä vaikeuksia, joita kuuroilla on eteenpäin pyrkiessään valistuksen ja muilla aloilla sekä yhdistystyön merkityksestä niiden poistajana. Välillä saatiin ratkaista henkilöistä muodostettu kuva-arvoitus »Kainuu», minkä teki visaisemmaksi se, että oli luettava oikealta vasemmalle. Ensimäisenä keksi ratkaisun kuuro-sokea rouva Helga Hartikainen.

Esitelmän Ranskan vastarintaliikkeen maanalaisesta toiminnasta piti toimittaja Rurik Pitkänen vauhdikkaasti ja kiinnostavasti. Kansalaislaulun viittoi rouva Helga Hartikainen. Kertomuksen tupakasta esitti herra A. V. Hartikainen. Hauskan näytelmän »Juoppohullu» esittivät pääosissa Toivo Heikkinen (potilas) ja Veikko Balk (lääkäri). Lopuksi oli vapaita puheita ja karkeloa.

Yhdistys pyytää lausua Kajaani Oy:lle saamastaan rahalahjasta mitä parhaimmat kiitoksensa. Nuori yhdistys tarvitseekin kaikkea taloudellista tukea, mitä voi saada sosiaalisesti kannatettavan tarkoituksensa toteuttamiseksi.

KAJAANI OY:n palvelukseen otetaan jatkuvasti kuuroja perheettömiä, jotka saavat halunsa mukaan työskennellä joko sahalla tahi paperitehtaalla sekä yhtiön suurella maatilalla.

Myöskin muutamia karjapalvelijoita otetaan palvelukseen Kajaani Oy:n maatilalle. Tilanhoitajan rouva, ent. kuurojen opettajatar rouva Olga Lehtonen ohjaa kuurojen töitä.

Palkat ovat hyvät sekä arkina viikottainen vapaapäivä karjapalvelijoille.

Tehtaalla ja sahalla kukin saa 1 litran maitoa päivässä yhtiön tilalta. Yhtiön palveluksessa on ennestään useita kuuroja. Tiedustella voi kirjeellisesti os.: Sahatyömies Jaakko Saarinen, Kajaani, Asuntola 59.

KAJAANIN esitelmäpäivillä otettuja valokuvia saa tilata os. Herra Toivo Heikkinen, Ristijärvi, Jokikylä. Samalla osotteella saa tilata myös Iisalmesta 3. 6 ja Haapajärveltä 17. 6 otettuja valokuvia. Kajaanissa otettuja kuvia on voimalaitokselta ja yhtiön tilalta. Kuvat maksavat 18 mk kappale, lisäksi postimaksuksi 2 mk.

LAUSUN lämpimästi sydämelliset kiitoksemme Johannes Leppäselle kauniista rahalahjasta Mikkelin K.m. Yhdistykselle sekä Mikkelin Kuurot-Urheilijat seuralle hänen täyttäessä 60 vuotta. Jumala siunatkoon häntä monen vaiheen uhrautuvasta työstä Mikkelin kuuromykkien hyväksi. Vieläkin lausun monet kiitokset vieraanvaraisuudesta syntymäpäivillänne. Kiitokset myöskin vaivasta rouva Hilda Leppäselle. *Mukana ollut.*

Koditon, luotettava siirtolainen

kuuro tyttö

halutaan palvelukseen lapsettomaan kuuroon perheeseen. Hän voisi tulla ammattioppilaaksi tai käydä työssä päivisin tehtaassa kaupungissa. Vaimoni on sairaalassa.

Kirjeelliset vastaukset pyydetään osotteella

Puuseppä Väinö Vähämäki,
Tampere, Härmälä,
Nuolialantie 12

Ammattitaitoinen

suutari tai **oppipoika**

saa paikan allekirjoittaneella.

Aarne Suhonen,
Kyröskoski, Kylmäoja.

Terveen ja voimakkaan ruumiinrakenteen omaava

poika

otetaan oppilaaksi rakennus- ja puusepän töihin. Hakemukset osoitteella:

Sulo Tihula, Koria.

Pienen karjan hoitoon tottunut

puhetaitoinen kuuro nainen saa paikan Tampereen lähellä Länsi-Teiskossa emäntä Maj-Lis Järvenpään talossa.
Vastaukset lähetettäköön palkkavaatimuksineen os.:

Rouva *Martta Katainen,*
Tampere, Kyttälänk. 8.

Huom.! Palkkaa maksetaan hyvin!

VIHITTY

—

Terttu Lehtola — Petäjävesi — 16. 6. -45 — **Eero Ojala** — Veteli

Liisa Suokas — **Toivo Lundberg** — Turku 14. 7. -45.

SYNTYNYT

—

Terve poika, Veikko Kullervo
Iisalmessa 11. 7. -45.

Hanna ja Veikko Balck.

Surulla ilmoitamme, että äitini ja mummomme

OLGA SOFIA ROSENVALL
o.s. Grönroos

synt. 25. 1. 1875 Hiittisissä, kuoli 18. 6. 1945 Tampereella pitkällisen taudin murtamana. Kaipauksella muistaen

Väinö, Anni, Reijo ja Pertti.

Levon suon, äiti, sulle, vaikka katkera on kaipaus. Pääsithän sä alta tuskan, vaivan sinne, miss' on ikikirkkaus.

Syntynyt terve tyttö
10. 7. 45. Valkeakoskella.

Ester ja Johan Villaselle.

KIHLOISSA

—

Ellen Kämäräinen — Koivu — 11. 6. -45 — **Vilho Kortesaari** — Jalasjärvi

Alma Johansson — **Paavo Palmu** — Turku 24. 6. -45.

Kerttu Väänänen — Ristiina — 19. 5. 45 — **Huvi Mattila** — Hollola

---

Syvällä surulla ilmoitamme, että Rakkaamme

EINO VILHO TIHVERÄ

synt. Kirvussa 1. 10. 1910, kuoli pitemmän aikaa sairastettuaan 23. 5. 1945 Rauhan sairaalassa.

Kaivaten

Omaiset.

Surren ilmoitamme, että Herra näki parhaaksi poiskutsua tästä elämästä poikani ja veljemme

SIMO KALEVI OJALAN

kuoli Ruoveden parantolassa 5. 7. 45, 22 v. 6 kk. 15 pv. ikäisenä.

Kaipauksella muistavat:

Isä Amerikassa
Katri ja Veikko Ojala perh.
Saimi ja Eino Ojala perh.
Kerttu ja Oiva Ojala perh.
Lauri ja Matti

Jää rauhaan veljemme! Nyt kätke sä multa, Nää jäähtyneet jäsenet vainaan. Ain siksi, kun Jumala kerran, On vaativa takaisin lainan.

Helsinki 1945, Oy. Surdus Ab.